

[Sønderup.]

Idet jeg overlader til Mindretallene selv at redegøre for deres Ændringsforslag, skal jeg foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 1 og imod alle de øvrige Ændringsforslag.

Chr. A. Christiansen: Den højtærede Arbejds- og Socialminister har før, ogsaa her i Salen, givet Udtryk for et vist optimistisk Livssyn; jeg troede dog ikke, den højtærede Minister var saa sangvinsk, at han kunde formene, man skulde kunne drøfte og gennemføre Ændringer i Arbejdsløshedsloven, uden at ogsaa denne Lovs Mangler blev Genstand for Drøftelse, og uden at Forringelserne fra 1942 blev berørt under Debatten, uden at Kassernes daarlige økonomiske Stilling blev drøftet, og uden at der fra vor Side blev gjort Forsøg paa at raade Bod paa disse Mangler og Brist. Det har i en vis Forstand alligevel været Tilfældet. Baade Ministeren og Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre synes at være himmelhenrykte for de Forringelser, der gennemførtes i sidste Samling. I Modsætning til den inden for disse Partier herskende Opfattelse om vort Lands Sydgrænse siger man, at Ændringerne fra sidste Samling ligger fast.

Lovforslaget er blevet presset igennem, man har afvist alle Realitetsdrøftelser paa Forhaand med Hensyn til forøget Støtte til Kasser. Man har henvist til, at Kasserne kunde gaa til Arbejdsløshedsfonden paa sædvanlig Maade, men der er ikke over for os givet Oplysning om, hvordan Arbejdsløshedsfonden er stillet; man har henvist til den relativt gode Beskæftigelse, der har været, og man mener at kunne forudse en kolossal Mangel paa Arbejdskraft i de kommende Maaned. Vi finder ingen Anledning til at henfalde i Beundring over Regeringens Forudseenhed, dertil har vi høstet for mange daarlige Erfaringer. Under disse Forhold finder vi, det vil være et Spild af Tid og Kræfter at stille alle de Ændringsforslag til Arbejdsløshedslovens Revision, der ellers var paakrævet, men det betyder ikke, at vi har ændret vor principielle Opfattelse, gaaende ud paa, at enhver Borger, enhver Arbejder har Ret til Arbejde, og kan der ikke anvises Arbejde, tilkommer der ham fuld Erstatning for tabt Arbejdsfortjeneste. I denne Forbindelse kunde jeg have Lyst til at pege paa, at i Schweiz er der paa visse Omraader gennemført dette, at saafremt et Arbejde maa standses paa Grund af

daarligt Vejrlig, skal Arbejdsgiveren betale Erstatning.

Forinden jeg gennemgaar de Ændringer, vi har foreslaaet, vil jeg gerne sige, at det, vi fortrinsvis har haft for Øje, er en effektiv og øjeblikkelig Hjælp til de særlig betrængte Kasser. Vore Forslag er stillet for at skaane de mange Kassemedlemmer for en truende Kontingentforhøjelse paa lige op til ca. 50 pCt. Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse skal saaledes, efter hvad der ligger oplyst, forhøje Kontingentet fra 3 Kr. 35 Øre til 5 Kr., i hvert Tilfælde for det første halve Aars Vedkommende, altsaa en Forhøjelse paa 1 Kr. 65 Øre om Ugen eller 49,2 pCt.

Jeg vil gerne kort nævne, hvad de Ændringsforslag, vi har stillet, gaar ud paa. Til Lovens § 13 stiller vi et Ændringsforslag om, at Statens Tilskudsprocent forhøjes med 30 pCt., fra 90 til 120 pCt., og Bundprocenten ønsker vi forhøjet fra 15 til 45. I samme Paragraf, Stk. 5, ønsker vi fuld Refusion for Børnetillægget, idet vi efter Bestemmelsen om, at der skal ydes fuld Refusion for Huslejhjælpen, ønsker tilføjet: „og Børnetillægget i Henhold til § 15, Stk. 4.“

I § 15 ønsker vi Dagpengenes Maksimumsbeløb hævet ca. 30 pCt. for alle Satterne. Det skal ikke forstaas paa den Maade, at nu gaar f. Eks. Arbejdsmændenes Arbejdsløshedsunderstøttelseskasse hen og hæver sine Understøttelser til disse Beløb, slet ikke. Der er jo kun en Adgang for bedre stillede Kasser til at hæve deres Understøttelser. Enhver Kasse skal træffe Beslutning om og se paa, om den nu magter det økonomisk at hæve sine Understøttelser.

Til § 15 A stiller vi Ændringsforslag angaaende Dispensation fra 26 og 39 Ugers og 3 og 4 Aars Bestemmelsen. Der er givet Ministeren Adgang til at give Dispensation i Loven, som den er affattet nu, men vi ønsker, at der skal gives Dispensation, saafremt en Kasses Ledighedsprocent er 20 eller derover.

Til § 16 stiller vi Ændringsforslag angaaende Karensdage. Vi stiller Forslag om, at Kassemedlemmerne kun skal gaa til Kontrol for Karensdage een Gang i hvert Regnskabsaar. Der kunde nævnes grelle Eksempler paa, hvor mange Karensdage f. Eks. en Bygningsarbejder maa tage inden for et Regnskabsaar. I ustadigt Vejrlig kan han komme ud for, at han skal gaa denne Ventetid 5—6 Gange om Aaret. Vi mener, at een Gang i hvert Regnskabsaar maa være tilstrækkeligt.